

Iudæi cum non ualerent uastationes sustinere latronum: cogebantur a propriis solennitatibus recedentes cuncti diffugere: ut melius ubicunque liceret apud alienigenas habitarent. Florus igitur fuit qui nos contra Romanos bellum fecit assumere: melius iudicans citius quam paulatim: & per tempora nos perire. Initium quippe sumpsit hoc prælium secundo quidem anno amministrationis florii. xii. autem Neronis imperii. Sed ea quidem quæcunque aut facere coacti sumus: aut pati: perfecte scire poterunt qui legere uoluerint libros a me de iudaica dimicatione conscriptos. Hic igitur ponam terminum antiquitatis Historiæ: postquam etiam bellum cœpi conscribere. Continet autem hoc opus a prima hominis natiuitate traditionem usque ad decimum annum Neronis imperii. Ea siquidem quæ nobis Iudæis prouenerunt in Aegypto: & Syria: Palæstina: & quæcunque perpeffi sumus ab Assyriis & Babyloniis. uel circa nos Persæ seu Macedones egerunt: & post eos Romani: sicuti reor sunt cum integritate composita. Nisus sum autem etiam descriptione conseruare: qui per annos duo milia constituti sunt. Conscripsi etiam sine errore successiones regum: actus eorum: & conuersationes enuncians: & Monarcharum potestates enarrans: sicut ex factis libris de rebus omnibus descriptio continetur. Hoc enim in principio historiæ me facere compromisi. Dico siquidem cum fiducia: opere iam perfecto: quia nullus alter licet uoluntatem habuerit: neque Iudæus: neque alienigena potuit hoc negocium Græcis ita subtiliter explanare. Habens enim indubitanter a congenitibus meis maximam eruditionem nostræ prouinciæ etiam græcas studui litteras adipisci. Artis namque grammaticæ experimentum sumpsit: integritatem uero prolationis uerborum: possidere me paterna consuetudo prohibuit: quippe cum apud nos non recipiant eos: qui elocutionem multarum gentium didicisse noscuntur eo quod commune putem hoc officium non liberis tantummodo sed etiam uolentibus seruis. Sapientiam uero illos testantur habere tantummodo: qui leges sub integritate cognoscunt: & uirtutem sacrarum litterarum interpretari possunt. Propterea multis in hoc studio laborantibus: uix duo quidem aut tres adepti: & laborum fructu repente potiti sunt. Non erit forsitan inuidiosum etiam de genere meo: & uitæ actibus postea breuiter enarrare. In his ergo dicere ulterius de antiquitate cessabo: libris existentibus xx. habentibus uero sexaginta milia uersuum. Et si diuinitas concesserit: per discursum: commemorabo rursus & causas belli: & eorum quæ ad præsentem pertinent diem: quæ est teritiidemi quidem anni Domiciani cæsaris principatus: mihi autem a natiuitate quinquagesimi & sexti. Proposui quoque uobis conscribere nostras etiam idest Iudæorum sectas: in. iiii. libris: de deo eiusque substantia: & de legibus & cur secundum eas aliud facere permittimur: aliud prohibemur.

De antiquitatibus Iudæorum. Finis.

Josephi Mathathiaæ filii Hebræi genere sacerdotis ex Hierosolymis
de Antiquitate Iudæorum contra Appionem Grammaticum Alexandrinum. CAP. I.

Sufficienter ut arbitror & per libros antiquitatum opulentissime uirorum Epaphrodite legentibus eos aperui de nostro genere Iudæorum: quia & uetustissimum est & primam conscientiam propriam habuit: quinque milia enim annorum numerum historiam continentem ex nostris sacris libris græco sermone conscripsi. Quoniam uero multos uideo respicientes blasphemiam quorundam insane prolata: & ea quæ a me de antiquitate conscripta sunt non credentes: putantes mendacium nostrum sit genus: eo quod nulla memoria apud Græcorum nobiles Historiographos digni sunt habiti nostri maiores. Pro omnibus his arbitratus sum oportere me breuiter hæc dicta conscribere: & derogantium quidem uasorum spontaneumque increpare mendacium: aliorum uero ignorantiam pariter emendare: uniuersosque de nostra antiquitate qui scilicet ueritatem amplectuntur edocere. Ut autem in meis dictis testibus eis: qui de omni antiquitate apud Græcos fidedigni sunt iudicandi: eos autem qui blasphemie de nobis atque fallaciter conscribere aliqua per semetipsos conuicta indubitanter ostendam. Conabor etiam causas exponere propter quas non multi in Græcis historiis gentis nostræ fecere memoriam: necnon & eos quidem nobis nequaquam scribere uoluerunt nescientibus aut nescire simulantibus indicabo. Primitus itaque satis admitto eos qui existimant oportere de rebus antiquis Græcis tantummodo fidem habere & ab eis consulendam esse ueritatis integritatem. Nobis autem & aliis hominibus non esse credendum. Sed ego omnia in his contraria uideo contigisse. Quapropter decet non uarias opiniones inspicere: sed ex ipsis rebus iustitiam ponderare. Omnia siquidem Græcorum noua & heri: ut ita dicam: nuper facta cognoui. Et hæc fabricas ciuitatum & adinventiones artium conscriptionesque legum cunctarumque rerum iunior apud eos est historiæ diligentia conscribenda. Apud Aegyptios autem atque

Chaldaeos & Phoenicas: desino enim nos illi connumerare sicut ipsi fatentur: res gestae antiquissimae & permanentem habent memoriae traditionem. Nam & locis omnes inhabitant quae nequaquam aeris corruptioni subiaceant. Et multam prouidentiam habuere: ut nihil horum quae apud eos aguntur sine memoria linquerentur: sed in publicis conscriptionibus semper a uiris sapientissimis dicerentur. Graecorum uero regionem innumerarum corruptiones inuasere: rerum memoriam delentes. Qui autem nouas constituentes conuersationes omnium se praesse credidere. Sicut quia etiam sero & uix naturam potuere agnoscere litterarum. Nam antiquissimum earum usum habuisse creduntur a phoenicibus: & a Cadmo se didicisse gloriantur. Sed neque illo tempore poterit aliquis demonstrare seruatam conscriptionem neque in templis: neque in publicis Anathematibus: quando etiam de Troianis rebus ubi tot annis militatum est. Postea multa quaestio atque contentio facta est: utrum litteris usi sunt. Et magis ueritas obtinuit eo quod usus modernarum litterarum illis fuisset incognitus. Constat autem quoniam apud graecos nulla inuenitur absolute conscriptio poemate Homeri uetustior. Et hunc etiam post bella Troiana fuisse manifestum est. Et ante neque hunc litteris suum poema reliquisse: sed cantibus memoria reseruatam: postea fuisse compositum & propterea multam in eo conspexi dissonantiam. Qui autem historias apud eos conscribere tentauerunt. i. hi qui circa Cadmum Miliesium & Acusilaum argiuum: & post hunc quicumque alii fuisse referuntur. Paululum tempus persicam apud Hellanicum militiam praecessere. Sed eos etiam qui de caelestibus & diuinis primitus apud graecos philosophati: idest Pherecidem Syrum & Pythagoram & Thaletem omnes concorditer confitentur: Aegyptiorum & Chaldaeorum fuisse discipulos: & breuiter conscripsisse quae a graecis omnium antiquissima iudicantur: ita uix ea credant ab illis fuisse conscripta. Quomodo ergo non est irrationabile: ut tali factu uegetentur Graeci tanquam soli sciant uetera: & ueritatem eorum sub scrupulositate de antiquis non ab ipsis conscriptoribus facillime discant: quia neque firmiter scientes aliquid conscribere: sed quod unusquisque opinatus est hoc studuit explanare. Unde etiam libris suis alterutros arguunt: & ualde contraria ex rebus eisdem non piget edicere. Sed ego uidebor ne potioribus esse superfluum si explanare uoluerim: quantis quidem locis Hellanicus ab Acusilaus de genealogiis discrepat: & in quantis Herodotum corrigat Acusilaus. Aut quomodo Ephorus quidem Hellanicum in plurimis ostendit esse mendacem. Ephorum uero Timeus: Timeum qui post illum fuit. Herodotum uero cunctis: sed neque de singulis cum Antiocho & Philisto aut Callia Timeus concordare dignatus est. Neque rursus de atticis hi qui Attidas conscripserunt: aut de argolicis: qui de argis historiam protulerunt: alterutros consecuti sunt. Et quid oportet dicere de ciuitatibus breuibique rebus: quando de militia Persica & his quae in ea sunt gesta: tantum uiri probatissimi discordasse noscuntur. In multis autem etiam Thucydides tanquam fallax accusatur: licet scrupulosissimam secundum se historiam conscripsisse uideatur. Causae uero huius dissonantiae multae forsitan & aliae quaerere uolentibus apparebunt. Ego uero duabus quas dicturus sum maximam huius summam diuersitatis ascribo. Et quidem primum dico eam quae mihi prior esse uideatur. Id est eo quod ab initio non fuerit studium apud Graecos publicas de his quae semper aguntur proferre conscriptiones. Hoc etenim praecipue & errorem & potestatem mentiendi posteris uetus aliquid uolentibus scriptitare concessit. Non enim solummodo apud alios Graecos publica conscriptio est neglecta. Sed neque apud ipsos Athenienses quos terrigenas esse dicunt: disciplinaeque cultores aliquid huiusmodi reperitur. Sed publicarum litterarum antiquissimas esse dicunt leges: quae a Dracone eis ex Phoenicibus sunt conscriptae ante modicum tempus tyrannidis Pisistrati. De arcadibus autem in antiquitate gloriantibus quod oportet dici? Vix. n. isti & postea litteris eruditi sunt. Cum ergo conscriptio nulla praeponebatur quae & discere uolentibus edoceret: & merentes argueret: multa inter alterutros conscriptores discordia generata est. Quoniam qui ad praescribendum se praeparabant non studium ueritatis exhibuerunt. Licet haec promissio semper habeat in promptu: sed uerborum magis habere praerogationem maximam. Et quemadmodum laudari se in hoc super alios aestimarent: ad hoc potius semetipsos aptabant. Aliqui uero ad fabulas sunt conuersi. Alii autem ad gratiam aut ciuitate laudantes: aut reges. Alii semetipsos ad accusandas causas aut conscriptores tradidere. In hoc se forte probabiles aestimantes & omnino hoc agentes quod historiae nimis aduersum est. Verum siquidem historiae indicium est: si eisdem rebus omnes eadem dicant atque conscribant. Hi uero cum quaedam aliter conscriberent quam alii tunc se putabant omnium ueraciores ostendi. Quapropter causas quidem uerborum & calliditatis eorum cedere nos graecis oportet. Non autem de antiqua historiae ueritate & maxime de rebus propriae uniuscuiusque prouinciae. Quoniam uero Aegyptios & Babylonios ex longissimis olim temporibus circa conscriptiones diligentia fuit: quando sacerdotibus erat inunctum & circa eas ipsi philosophabantur. Chaldaei uero apud Babylonios: & quia praecipue Graecis immixti usi sunt phoenicis litteris circa dispensationes uitae: & eorum operum traditionem. Dum consentiant omnes tacendum hoc puto. De nostris uero progenitoribus quia eandem quam praedicti habuerunt in conscriptionibus sollicitudinem desino dicere: etiam potiorum pontificibus & prophetis hoc sperantes. Et quousque ad nostra tempora cum multa integritate seruatum est

si oportet audētius etiam seruatū. Conabor breuiter edocere: non enim solummodo ab initio probatissimos uiros & inde placatione pręparatos ad hęc exercenda constituerunt. Sed quatenus etiam genus sacerdotum sine permixtione purumque consisteret prouiderūt. Oportet etiam eum qui sacerdotium habiturus est ex eiusdem gentis nasci muliere: & neque ad pecunias & neque ad honores inspicere. Et de hoc per antiquam lineam & multis testibus approbare. Quod scilicet agimus non solum in ipsa Iudęa: sed ubicunque nostri generis constitutio reperitur: etiam ibi integritas ista seruatū circa nuptias sacerdotum: hoc est in Aegypto & Babylonia & quocunque terrarum orbe quilibet de sacerdotum genere sunt dispersi. Mittunt enim in Hierosolymam conscribentes a patre nomen nuptę: & antiquorum progenitorum quicunque huius rei testimonia prębuere. Si autem bella proueniant sicut iam crebro factum est. Dum Antiochus Epiphanes ad nostram uenisset regionem & Pompeius Magnus: & Quintilius Varus: & pręcipue nostris gesta temporibus: tunc hi qui de sacerdotibus supersunt: ex antiquis litteris iterum noua conscribunt & prębent mulieres quę relinquuntur. Non enim ad captiuas accedunt alienigenarum confortia formidantes. Indicium uero integritatis hoc maximum est: quia pontifices apud nos a duobus milibus annis denominati filii a patre conscripti sunt. His autem qui prędicti sunt si quid pręuaricentur interdicitur: ne uel ad altare accedant: uel alia sanctificatione fungantur. Recte siquidem potius autem necessarie: cum neque conscribendi potestas omnibus data: neque alia sit in discretionem discordia. Sed solummodo prophetis antiquissima quidem & ueterrima secundum inspirationem factam a deo cognoscentibus. Alia uero secundum se sicuti sunt facti palam conscribentibus infiniti libri non sunt apud nos discordantes & sibimet repugnantes: sed solummodo duo & .xx. libri habentes temporis totius conscriptionem: quorum iuste fides admittitur. Horum ergo quinque quidem sunt Moyses qui natiuitates continent: & humanę generationis traditionem habent usque ad eius mortem. Hoc tempus de tribus millibus annis paululum minus est. A morte uero Moyses usque ad Artaxerxem persarum regem qui fuit post Xerxem: propheta post Moysen: & quę secundum eos sunt gesta conscripserunt in .xiii. libris. Reliqui uero .iiii. hymnos in deum: & uitę humanę noscuntur pignora continere. Ab artaxerxe uero usque ad nostrum tempus singula quidem conscripta non tamen priori simili fide sunt: habita eo quod non fuerit certa successio prophetarum. Palam namque est ipsis operibus quemadmodum nos propriis litteris credimus: tanto namque seculo iam pręterito neque addicere quicquam aliquis nec auferre nec transformare pręsumpsit. Omnibus enim insertam est mox & prima generatione Iudęis hęc diuina dogmata nominare: & in his utique permanere. Et propterea si oporteat mori libenter. Iam itaque multi captiuorum frequenter tormentis affecti sunt: & mortes uarias in theatris sustinere: ne ullum uerbum contra leges admitterent aut conscriptiones habitas uiolarent. Qui Gręcorum aliquid tale perpetrasset: quando neque fortuitam sustinere læsionem uolunt: licet omnia apud eos scripta destruantur. Verba enim hęc esse putant secundum conscribentium uoluntates exposita. Et hoc iuste etiam de antiquis sapiunt quoniam aliquos nunc quoque uident pręsumentes de his rebus conscribere quibus neque ipsi interfuerunt: neque credere scientibus aquiescunt. Denique de bello quod apud nos contigit nuper: quidam historias conscribentes ediderant. Dum neque ad ea loca uenerint: neque in proximo rerum gestarum fuerint. Sed ex auditu quędam pauca componenter impudenter semetipsos uidentur historia nomine iactitare. Ego uero & ex omni bello: & quę ibi particulariter gesta sunt ueram descriptionem feci: dum ipse rebus omnibus interfuerim. Dux etenim apud nos Galileorum eram: donec fuit defendendi facultas. Contigit autem ut caperer a romanis: & habentes me Vespasianus & Titus in custodia uniuersa semper inspicere faciebant primo quidem uinctus: postea uero solutus cum Tito ab Alexandria propter obsessionem Hierosolymorum directus sum: eo tempore nihil est gestum quod meam potuisset latere notitiam. Nam uidentes Romanorum exercitum uniuersa sub diligentia describebam. Et ea quę nuntiabantur ab his qui semetipsos tradebant: ego solus integrius intelligens disponebam. Deinde Romę tempus uacationis habens: omni iam negotio pręparato usus aliquibus cooperantibus mihi propter eloquentiam gręcam rerum eruditionem exhibui. Tantaque mihi securitas affuit ueritatis ut primos omnium imperatores belli Vespasianum & Titum testes non exposcerem. Primum namque illis obtuli libros: & post illos multis quidem Romanorum qui bellis interfuerunt plurimis uero nostrorum eos etiam uenundauit: qui gręca sapientia uidebantur imbuti quos est Iulius Archelaus. Herodes honestissimus & ipse admirabilis rex Agrippa. Isti siquidem uniuersi testimonium perhibere: quia ueritatem diligens excolui: non reprimens forsitan aut tacens: si quid gestorum per ignorantiam aut per gratiam commutauit: aut prętermisi. Quidam uero prauis homines derogare meę historiae sunt conati tanquam in scholis adolescentium propositum exercentes: & accusationis ispiratae atque detractionis faciētes opus: cum oporteat illud sciri: quia quod conuenit promittentem aliis rerum ueracium traditionem. Ipsum prius hac nosse certissime: aut rebus gestis adherendo: aut ab scientibus consulendo. Quod ego pręcipue circa utrumque me credo fecisse negotium. Antiquitatis namque libros sicuti dixi ex uoluminibus sacris interpretatus sum: cum essem genere sacer

dos: & participarem illarum sapientiam litterarum. Historiam uero belli conscripsi multarum quidem actionum ipse operator: plurimorum uero inspector existens: & omnino eorum quae dicta uel gesta sunt nihil ignorans. Quomodo ergo non procaces quilibet existimabit eos qui aduersum me nituntur de ueritate contendere? Qui licet imperatorum commenta legisse dicuntur: non tamen nostrorum repugnantium rebus intersuere. De rebus itaq; necessariam feci descriptionem significare uolens facultatem eorum qui historiam scribere compromittunt. Et sufficienter sicuti reor palam faciunt: quia conscriptio rerum apud Barbaros potius solenior quam apud Graecos est. Volo paululum primitus disputare aduersus eos qui contendunt nouellam esse nostram conuersationem eo quod nihil de nobis: ut aiunt illi: dictum sit a conscriptoribus Graecis. Deinde testimonia antiquitatis ex aliorum litteris exhibebo: & eos qui nostro blasphemant generi: ualde ipsi ratione blasphemare monstrabo. Nos igitur neque regionem maritimam habitamus: neque mercimoniis congaudemus neque per hoc aliter ut peregrinationibus fatigamur. Sed quidem nostrae ciuitates procul a mari positae regionemq; uberrimam possidentes. In ea assidue laboramus praecipue circa filiorum nutrimenta studentes legumq; custodiam & traditionem pietatis totius operis uitae necessarium iudicamus. Cum adsit igitur his quae praedicta sunt conuersationi nostrae etiam uita remotior. Nihil fuit in antiquis temporibus quod faceret nobis permixtionem Graecorum sicut Aegyptiis mercimonia quae ab eis reiciuntur: & ad eos rursus introducuntur. Et iterum habitatoribus Phoeniciae maritimae studentibus circa tractus atq; negocia amore pecuniae requisita: Sed neque latrocinia sicut quidam alii uacuare: aut amplius habere concupiscentes patres nostri ad bella conuersi sunt licet regio nostra multa milia uiuorum fortium possideret. Phoenices ergo propter negocia ad Graecorum prouinciam nauigantes repente sunt agniti: & per illos Aegyptii & omnes a quibus ad Graecos honorem deuehebant in mensa maria profcidentes. Medi uero postea atq; Persae palam in Asia regnauerunt: & usq; ad alteram epirum Persae militauerunt. Thraces autem propter uicinitatem & Scythiam ab his qui pontum nauigant cogniti sunt: & omnino uniuersa iuxta mare: uel orientale uel hesperium habitantes aliquid conscribere uolentibus cogniti facti sunt. qui uero superius habitabant: & procul a mari multis sunt temporibus ignorati. Et hoc apparet etiam circa Europam contigisse: quando de Romanorum ciuitate tam longo tempore adepta potestate tantasq; causas belli conficiente: Neque Herodotus neque Thucydides: nec ullus qui fuit cum istis fecit aliquam mentionem. Sed sero tandem & uix ad Graecos potuit eorum fama peruenire. De Galathis enim & Hiberiis sic ignorauerunt hi qui putantur subtilissimi conscriptores: quorum est Ephorus: ut unam ciuitatem esse arbitraretur Hiberas. Qui tantam partem Hesperiae terrae noscuntur inhabitare. Et neque mores eorum qui fiunt apud eos uel qui dicuntur tanquam sic utentibus referre praesumunt. Causa uero ignorantiae ueritatis est: eo quod procul abessent. Ut autem falsa conscriberent: eoq; uellent uideri aliquid amplius ab aliis retulisse. Quomodo ergo mirari decet si neque nostra gens plurimis erat certa: neque ad scribendum de se aliquam dedit occasionem: & ita constituta procul a mari & ita conuersi deliberans. Pone igitur nos argumeto uti uelle Graecorum. quia non est genus eorum antiquum eo quod neque in nostris uoluminibus de eis sit aliquid dictum. Non ne omnino deridebunt causas huiusmodi a me probatas: & testes uicinae regionis adducunt antiquitatis suae. Igitur ego hoc conabor efficere. Aegyptiis & Phoenicibus praecipue testibus utar: cum nullus eorum potuerit tanquam falsum accusare testimonium. Et uidentur maxime circa nos inimici in communi quidem omnes Aegyptii & Phoenicum uero Tyrii. De Chaldaeis autem nequaquam hoc dicere potero: quoniam & generis nostri principes constituti sunt: & propter cognationem in conscriptionibus suis meminere Iudaeorum. Cum uero fidem de his praebuero: & blasphemias falsas ostendero: tunc etiam Graecorum conscriptores memorabo: qui Iudaeorum fecere memoriam: ut neque huiusmodi occasio relinquatur in Iudaeis nobis faciendae contentio nis. Inchoabo autem primitus a litteris Aegyptiorum quas non arbitrantur commendare quae nostra sunt. Manethon itaq; genere uir Aegyptiorum Graeca disciplina participatus sicuti palam est: scriptus enim uoce helladica paterna religionis historiam ex sacris sicut ait ipse interpretatus libris frequenter arguit Herodotum in Aegyptiacis ignoratione mentitum. Ipse quidem Manethon in secundo Aegyptiacorum haec de nobis scripsit. Ponam uero etiam sermonum eius tanquam testimonii iure prolatum honorabile nomen sub hoc: nescio quomodo deus inspirauit: & praeter spem ex partibus orientalibus homines genere ignobiles adepta fiducia in prouincia castrametati sunt. Et facile ac sine bello eam potenterq; coeperunt: & principes eius alligantes: de caetero ciuitates crudeliter incendere: & deorum templa uertere. Circa omnes uero prouinciales inimicissime usi sunt alios quodam perimentes: aliorum uero & filios & coniuges ad seruitia redigentes: nouissime uero & unum regem ex se fecere: cui nomen erat Sualitis: hic in mensidem ueniens superiorem inferioremq; prouinciam diuidens castra in opportunis relinquens locis. Maxime etiam partes muniuit orientales prospiciens: quonia Affirii aliquando plus ualentes erant desideraturi regnum eum inuadere. Inuenies autem in Nomoto: suati ciuitate opportunissimam positam quidem ad orientem Buliaffitis flu-

minisq; appellabatur a quadā antiqua theologia Euaris . Hanc fabricatus est & muris maximis cō-
 muniuit: collocans ibi multitudinem armatorum usq; ad ducenta quadraginta milia uirorum eam
 custodientium. Hic autem messis tempore ueniebat tam ut frumenta meteret & mercedes exolue-
 ret: quam ut armatos pro terrore extraneorum diligenter excitaret. Qui cum regnasset decemno-
 uem annis uita priuatus est. Post hunc autē regnauit alter quattuor & .xl. annis Beon nomine. Post
 quem alter Apachas sex & .xxx. annis & mensibus septem . Deinde & aposis unum & sexaginta: &
 Samnas quinquaginta & mense uno. Post autem omnes ases nouem & .xl. & mensibus duobus . Et
 isti quidem sex apud eos fuere primi reges debellantes semper & maxime Aegypti radicem ampu-
 tare cupientes. Vocabatur autem omne genus eorum Sefos: hoc est reges pastores: secundum sed
 enim sacrarum linguarum regem significat. Sos uero pastorem siue pastores secundum sermonem
 communis eloquii: & tantum compositum inuenitur. Hysesos quidam uero dicunt eos arabas esse.
 In aliis autem exemplaribus non reges significari comperi per appellationē Hyc: sed e diuerso capti-
 uos declarari neq; pastores. Hyc enim rursus aegyptiaca lingua: & hac quādo pinguisono profertur
 captiuos apertos significat: & hoc potius uerisimile mihi uidetur: & historiae antiquae conueniens.
 Hos ergo quos praediximus reges: & eos qui pastores uocabantur: & qui ex eis fuere obtinuisse aegy-
 ptum ait annis undecim: & quingentis . Post haec autem regum thebaidis & alterius aegypti
 factam dicit super pastores inuasionem & bellum maximum & longaeuum eis illatum . Sub rege
 uero cui nomen erat Alisfragmutos uictos dicit pastores: & alteram quidem uniuersam aegyptum
 perdidisse. Inclusos autem in locum habentem mensuram terrae ulnarum undecim milium. Cui lo-
 co nomen est auarim: Hunc Manethon dicit omnem maximo muro atq; robustissimo circūdedisse
 pastores: quatenus & omnem possessionem munitam haberent simul & praedam suam. Filium uero
 alisfragmathoseos thumnosim dicit. Conatum quidem eos per obsessionem capere & fortiter cum
 quadringentis .lxxx. milibus armatorum eorum muris excubuisse. Cum uero obsessionem desperaf-
 set: pacta cum eis fecisse ut aegyptum relinquentes quo uellent innoxii omnes abirent. Illos uero his
 promissionibus impetratis cum omni domo & possessionibus non minus ducenta .xl. milia nume-
 ro ex aegypto per desertum in Syriam iter egisse & metuentes assyriorum potentiam: tunc enim il-
 li asiam obtinebant in terra quae nunc iudaea uocatur ciuitatem aedificasse: quae tantis milibus ho-
 minum sufficere potuisset: eamq; Hierosolymam uocasse. In alio uero quodam libro Aegyptiaco
 rum Manetho hanc ipsam gentem: id est qui uocabantur pastores in sacris suorum libris captiuos a
 scriptos rectissime dixit. Nam antiquis progenitoribus nostris pascere mos erat: & pascalem haben-
 tes uitam uocabantur ita pastores. Sed & captiui non irrationabiliter ab aegyptiis sunt: quoniam p-
 genitor noster Ioseph dixit ad regem aegyptiorum se esse captiuum: & fratres in aegyptum posterus
 euocauit rege praecipiente. Sed de his quidem in aliis examinationem subtilius faciemus. Nunc au-
 tem huius antiquitatis producā testes aegyptios rursusq; quomodo se habeant uerba Manetho-
 nis circa ordinem temporum aperte describam sic enim ait. Postquam egressus est ex aegypto popu-
 lus pastorum ad hierosolymam: expulsor eorum rex Themusis regnauit post haec annis .xxv. & mē-
 sibus .iiii. & defunctus est. Assumpsit regnum filius Chrebron annis .xiii. huius autem amenosis ānis
 .xxi. & mensibus .ix. Misris autem .xii. & mensibus nouem. Misranthusis .xxv. & mensibus decem . Et
 musis autem nouem & mē sibus octo. Amenosis uero .xxx. & mensibus .x. Orus uero .xxx. sex & mē
 sibus quinq;. huius autem filia Acenchies .xii. & mense uno. Rathotis uero frater nouem . acencheri-
 dis autē . duodecim menses .iii. Armes uero .iiii. & mense uno. Armesis autem unum & menses .iiii.
 Armesismianus uero sexaginta sex & menses .ii. Amenosis .xix. & menses sex. Sedhosis autem eque-
 strem & naualem uirtutem habens fratrem quidem armen procuratorem aegypti constituit: & omnē
 ei aliam regalem contulit potestatem: tantūmodo autem diademate uti prohibuit: & ne reginam ma-
 trem filiorum opprimeret imperauit & ut abstineret etiam ab aliis legalibus concubinis . Ipse uero
 ad Cyprum & Phoenicem & rursus contra assyrios atq; Medos castrametatus uniuersos quidem ali-
 os ferro alios sine bello terrore magno uirtutis sibimet subiugauit. His uero felicitatibus eleuatus cō-
 fidentius incedebat: orientales urbes ac prouincias subuertendo: multoq; tempore procedente Ar-
 mes qui in aegypto fuerat derelictus omnia contraria quae eum frater agere monuerat sine timore fa-
 ciebat. Nam & reginam: uolenter abiecit: & aliis concubinis sine parcitate iugiter miscebatur sua
 susque ab amicis utebatur & diademate: & rebellabat fratri. Is uero qui constitutus erat super sacra
 Aegyptia scribens librum Sedhossi direxit: & cuncta significans: & quia rebellaret ei suus frater Ar-
 mes. Qui repente ad Pelusium destinauit: & proprium tenuit regnum. Prouincia uero uocata est ex
 eius nomine aegyptus. Dicit enim quia Cethos aegyptus uocabatur. Armes autem frater eius Dana-
 us. Haec equidem Manethon. In palam uero est ex praedictis annis tempore computato: quia hi qui
 uocabantur pastores id est nostri progenitores ex aegypto liberati: ante tres & nonaginta atq; trecē-
 tos annos hanc prouinciam inhabitauerē quā Danaus ad Argos accederet: licet hūc antiquissimū argi-
 ui esse cōfidant. Duas igitur res Manethon maximas p nobis aegyptiis litteris protestatus ē: primam

quidem quia aliunde ad Aegyptum: Deinde gressus eorum exinde ita temporibus antiquissimum: ut pene mille annis bellum præcedat Iliacum. In his autem in quibus Manethon non ægypti literis: sed sicut ipse confessus est ex fabulis quorundam sine nomine quodam adiecto postea particulariter hæc redarguam ostendens ea sine uerisimilitudine esse mēdacia. Sed uolo ab istis rursus migrare ad ea quæ apud Phœnicas de nostro genere conscripta: & eorum testimonio declarata sunt. Itaque apud Tyrios multorum annorum publicæ litteræ: & conscriptiones diligentissime custoditæ ex his quæ apud eos facta & inuicem gesta noscuntur: quæ tamen memoria digna sunt. Inter hæc ergo conscriptum est: quia in hierosolymis ædificatum est templum a Solomone rege ante annos pene. c. xliii. & menses octo quam Tyrii Carthaginem carchedonem fabricauerunt. Descripta uero est apud illos constructio templi nostri. Iranius enim Tyriorum rex amicus erat regis nostri Solomonis paternis amicitias ei deuinctus. Is ergo munificentiam suam exhibens ad claritatem fabricæ præbuit Solomoni auri quidem. xx. & centum talenta. Incidensque pulcherrimam siluam in monte qui Libanus nuncupatur ad cameram destinauit ei. Quem redonauit quidem Solomon aliis quidem multis rebus sed etiam terra Galileæ regionis quæ Zabulon uocatur. Præcipue autem eos ad amicitias sapientiæ concupiscentia conuocauit. propositiones enim soluendas alterutris dirigebant: & melior in his Solomon erat: & in aliis sapientior apparebat. Hactenus uero seruatur apud Tyrios epistolæ multæ quas illi scripsere ad inuicem: pro qua re liber est a me compositus litterarum a Tyris directarum unde et testem producam Dionem: quia apud Phœnicum historias integerrime approbatus est. Igitur in Phœnicis historicis hoc modo scribit. Abibalo moriète filius eius Iranius regnauit: hic partes orientales ciuitatis ampliavit & urbem potiore fecit & Olympii Iouis templum destruens terræ coæquans locum medium mœnibus urbis adiunxit: & aureis anathematibus exornauit. Ascendens autem in Libanum siluas incidit ad templorum ædificationem. Regem uero Hierosolymorum Solomonem misisse dicunt ad Iranium quædam ænigmata: & poposcisse ab eo solutionem adiiciens: ut qui non posset discernere pecunia soluenti persolueret. Confessumque Iranium non se posse persoluere propositas questiones & multas pro expensis faciendis pecunias condemnatum. Deinde Addæmonum quendam uirum Tyrium propositas soluisse questiones: ipsumque alias proposuisse: quas si non solueret Solomon multas rursus pecunias iranio regi cōferret. Dion igitur hoc modo de prædictis testimonium perhibuit nobis. Sed post hunc producam quoque Menandrum Ephesium. Is enim singulorum regum actus conscripsit apud græcos & Barbaros studens ex prouincialibus uniuscuiusque loci litteris historiae ueritatem pandere. Scribens enim de his qui in Tyro regnauerunt: & deinde ueniens ad Iranium Regem sic ait. Moriente uero Abibalo successit in eius regno filius eius iranius qui uixit annis. xxxiiii. hic statuit locum ualde latissimum aureamque colūnam iouis in templo reposuit: & ad siluam lignorum proficiens abscidit de monte qui Libanus appellatur ligna cedrina ad tegmina faciendæ templorum. Defouensque antiquiora templa fanum ædificauit Herculis. Fecit erectionem mense Peritio: castraque mouit aduersus Tyticeos minime tributa reddentes. Quos etiam subdens sibimet denuo remeauit. Sub hoc fuit Abdemonus puer iuuenis qui semper parabolas superabat: quas Solomon Hierosolymorum rex destinabat: supputatur uero tempus ab hoc rege usque ad constructionem Carchedonis hoc modo. Moriente iranio successit in eius regno. Balbazerus filius. Qui cum uixisset annis quadraginta tribus septem regnauit annis. Post hunc Abdatratus filius cum uixisset annis uiginti regnauit nouem: hunc filii nutricis eius quattuor peremere. Quorum senior Metufastartus filius Leastrati regnauit. Qui cum uixisset annis. xliiii. regnauit annis duodecim. Post hunc frater eius Astarimus: & hic uiuens annis. iiii. & i. regnauit annis nouem: & peremptus est a fratre pelsethe: qui suscipiens regnum mensibus imperauit octo: cum uixisset annis quinquaginta. Hunc peremit Tytobalus Astarte sacerdos: qui cum uixisset annis quadraginta octo: regnauit annis. xxxii. huic successit Badesodus filius. Qui cum uixisset annis quadraginta quinque regnauit sex. Huic successor factus est Mettinus filius: qui cum uixisset triginta duobus nouem regnauit annis. Huic successor fuit Pigmalion: qui annos egit in sua uita quinquaginta sex ex quibus quadraginta tenuit principatum. Huius regni anno septimo soror dido in Lybia ciuitatem ædificauit Carchedona. Colligitur etiam tempus a regno irani usque ad ædificationem Carchedonis annorum. centum quinquaginta quinque: & mensium octo. Quum uero duodecimo anno huius regni in Hierosolymis ædificatum est templum. Fit ab ædificatione templi usque ad constructionem Carchedonis tempus annorum. C. xliiii. mensium octo. Testimonio siquidem Phœnicum quid amplius oportet apponi? Cernitur ipsa ueritas fortiter approbata & multo clarius apparet: quoniam præcedit constructionem templi progenitorum nostrorum ad prouinciam hanc aduentus. Cum enim eam uniuersam bello tenuissent: tunc autem templum ædificare cœperunt: & hæc aperte ex litteris sacris etiam a me in antiquitate manifesta sunt. Nunc itaque sunt dicenda ea quæ apud Chaldaeos noscuntur esse conscripta: & de nobis ad historiam sunt delata. Quæ multam habens concordiam cum nostris uoluminibus etiam de aliis

rebus. Testis autem horum est Berofus uir genere quidem Chaldaeus: notus autem eis qui doctrinae eruditionique congaudent. Quoniam de Astronomia: & de Chaldaeorum philosophia ipse graecas conscriptiones exposuit. Igitur Berofus antiquissimus secutus historias de facto diluuii: & hominum in ea corruptione sicuti mos est ita conscripsit. Simul & de arca in qua generis nostri princeps erutus est: deuecta scilicet ea in summitate montium Armeniorum. Deinde scribens eos qui ex Noe progeniti sunt: & tempus eorum adiciens usque ad Nabunassarum peruenit Babyloniorum & Chaldaeorum regem: & huius actiones exponens ait. Quemadmodum misit in aegyptum ad nostram terram filium suum Nabuchodonosor cum multa potentia: qui dum rebellantes eos inuenisset omnes suo subiecit imperio: & templum in Hierosolymis concremauit: cunctumque generis nostri populum auferens migravit in Babylonem. Unde ciuitatem contigit desolari annis. lxx. usque ad Cyrum regem Persarum. Dicit autem quia tenuerit Babylonius aegyptum Syriam phoenicem Arabiam: uniuersos priores Chaldaeorum Babyloniorum reges actionibus suis excellens. Ipsa uero uerba quae Berofus protulit hoc modo dicta necessario proferenda sunt. Audiens autem pater eius Nabonassar: quia satrapa constitutus in aegypto & Syria inferiore & Phoenice rebellaret: cum non ualere iam ipse labores ferre tribuens filio suo Nabuchodonosor aetate ualenti partem quandam exercitus super eum misit. Nabuchodonosor autem cum Satrapa desertore congressus prouinciam quam ab initio eorum fuerat ad proprium reuocauit imperium. Eodem uero tempore contigit patrem eius Nabonassar: cum aegrotasset in Babylonia ciuitate defungi qui regnauit annis. xxi. Nabuchodonosor autem non post multum tempus mortem patris agnoscens & negocia aegyptiaca disponens reliquam prouinciam & captiuos iudaeorum & Phoenicum atque Syriorum qui in aegypto fuerant commendans quibusdam amicis: ut cum magna uirtute & reliqua utilitate deueherentur ad Babyloniā: ipse cum paucis aggressus per desertum in Babyloniā uenit. reperiensque cuncta a Chaldaeis dispensari: seruatumque regnum ab optimatibus eorum. Dominus factus totius paterni principatus: captiuos quidem aduenientibus praecipit habitacula in oportunissimis Babyloniae locis aedificari. Ipse uero de belli manubiis templum belli & reliqua loca munificentissime nimis exornans: & antiquam ciuitatem & alteram extrinsecus adiciens cogitans quatenus nequaquam possent obsidentes fluium conuerrere: & ad ciuitatem accedere. Tres quidem interiori ciuitate per circuitum porticus: tres uero exteriori constituit. Quorum alias ex cocto latere & bitumine: alias uero ex ipso latere: fecit: & largissime muniens ciuitatem: portasque diuina pulchritudine comens superaedificauit in paternis regalibus: aliaque regalia celsitudinem illorum multo ualde praecedentia. Quorum ornatum exponere ualde longissimum est. Verumtamen sciendum quoniam haec maxima atque superba ultra crudelitatem rei sunt. Perfecta diebus quinque & decem. In his ergo regalibus lapideas munitiones celsas aedificauit: & aspectum montibus similem reddens: etiam ex arboribus uniuersis plantationes exhibuit. Fecit quoque hortum quod suspensibile uocabatur: eo quod eius uxor desideraret huiusmodi qualitatem nutrita in mediae locis. Haec itaque retulit de praedicto rege: & multa super haec in libro Chaldaicorum: in quo culpam conscriptores graecos quasi unam arbitratos a Semiramide Assyriam Babylonem aedificatam: & mira opera ab illa circa eam fuisse constructa false conscripsisse dicens & ipsa quidem Chaldaeorum conscriptionem fide dignam pudori existimandum est: quando cum archiuis Phoenicum concordare uidentur: quae a Beroso conscripta sunt de rege Babyloniorum. Quoniam & Syriam & uniuersam Phoenicem ille subuertit. In his quoque consonat & Philostratus in historiis dum Tyriam meminit obsessionis: & Megasthenes in quarto indicorum: ubi declarare contenditur praedictum regem Babyloniorum Herculem fortitudine & actuum magnitudine praecessisse. Dicit enim eum & maximam Libyae partem & Hiberiam subuertisse. Quae uero de templo Hierosolymorum relata sunt: quia & concrematum est pugnantibus Babyloniis: & coepit rursus aedificari Cyro tenente Asiae principatum. Ex dictis Berosi declaramus. Sic enim in tertio libro dicit. Nabuchodonosor itaque postea ichoauit praedictum murum incidens in languorem de uita migravit: cum regnasset annis tribus & quadraginta. Huius regni dominus est effectus filius eius: Ethelmaradochus propter iniquitates & luxurias passus insidias a marito sororis suae Niriglissoris peremptus est: cum duobus regnasset annis. Quo defuncto sumens regnum qui ei fecit insidias Niriglissoris annis regnauit quattuor. Huius filius Lobarosardochus principatum quidem tenuit puer existens mensibus nouem. Insidias uero passus eo quod nimis appareret malorum esse morum ab amicis extinctus est. Hoc itaque pereunte conueniens hi: qui fecerant insidias illi communiter regnum imposuere Nabonido cuidam qui erat ex Babylone ex eadem gente. Sub hoc muri circa fluium Babyloniae ciuitatis ex latere cocto & bitumine sunt ornati. Cunque regnum eius esset in anno septimodecimo constitutum: egressus Cyrus ex perside cum multa uirtute uniuersam asiam subuertens impetum fecit ad Babyloniā urbem. Sentiens autem Nabonidus inuasionem eius: & occurrens cum exercitu suo: atque congressus pugna uictus & cum paucis fugatus inclusus est in Borsipensium ciuitate. Cyrus

antem Babyloniam comprehendens & deliberans exteriores muros deponere ciuitatis: eo q̄ ni-
 mis uideretur munita: & esset ad capiendum ualde difficilis: reuersus est ad Borsipum Naboni-
 dem instanter expugnaturus. Nabonide uero obsessionem non ualente perferre: sed primitus
 supplicante usus clementia Cyri: & dans ei habitaculum in Carcamone: expulit eum a Babylo-
 ne. Nabonidus itaque reliquum uitæ tempus in illa prouincia conuersatus est. Hæc concor-
 dant cum nostris. Scriptum nanque in eis est quia Nabuchodonosor octauodecimo regni sui
 anno templum nostrum ad desolationem usque perduxit: & fuit exterminatum annis septem. Se-
 cundo uero anno regni Cyri fundamentis depositis rursus secundo regni Darii anno perfectum
 est. His prolatis adiuciam etiam Phœnicum historias: non enim probationum abundantia relin-
 quenda est: est enim dinumeratio in illis annorum sic enim habent sub rege Thobalo. Nabu-
 donosor obsedit Tyrum annis tribus & decem. Post hunc regnauit Bahal annis decem. post hunc
 iudices constituti sunt: & iudicauerunt idem. Hæc Nibalus Nabasei mensibus duobus. Chelbi-
 saddei mensibus decem. Abalus pontifex mensibus tribus. Mittinus & Gerastratus Abdilimi
 iudices annis sex: inter quos regnauit Balatorus anno uno: quo moriente mittentes euocauere
 Meralum ex babylone: & quattuor regnauit annis. Eo quoque moriente euocauere fratrem eius
 Ironium: qui regnauit annis uiginti. Sub hoc Cyrus persarum habuit potestatem. Quapropter
 omne tempus est annorum quinquaginta quattuor & mensium trium. Septimo siquidem an-
 no regni sui Nabuchodonosor cœpit obsidere Tyrum. Quartodecimo autem anno regis Iro-
 nii Cyrus persarum tenuit principatum. Consonant igitur quæ de templo scripta sunt a Caldæis:
 ac Tyriis cum litteris nostris. Manifestum uero & sine contentione testimonium est de prædicta
 nostri generis antiquitate & hi siquidem qui non ualde contendunt sufficere iudicio quæ promissæ
 sunt. Oportet autem non credentibus barbaricis conscriptionibus: sed solis græcis fidem ha-
 bendam esse dicentibus. Adhuc multos exhiberem testes etiam græcos scientes nostrum genus:
 & oportuno tempore eorum habentium mentionem. Pythagoras igitur Samius cum sit anti-
 quus quidem ætate sapientia uero & diuina pietate philosophos omnes excellens: non solum
 quæ nostra sunt agnouisse manifestum est: sed etiam zelatus ea ex multis apparet. Et eius quidem
 conscriptio nulla reperitur. Multi tamen de eo retulere: quorum insignior est Hermippus uir circa
 omnem historiam diligentissimus indagator. Refert itaque in primo Pythagoræ libro: quia Py-
 thagoras uno confabulatorum suorum defuncto nomine Calciphonte genere Crotoniate. Illius
 animam dicebat secum degere die noctuque: & quia præciperet ut non transiret de loco unde asinus
 onus portaret & ab aqua fetulenta semetipsum abstineret: & ab omni blasphemia recederet. Dein
 de sequitur: hæc autem agebat atque dicebat Iudæorum & Tharsensium opiniones imitatus ac trans-
 ferens. Dicitur enim quia uere ille uir multas Iudæorum lege in suam transtulit philosophiam.
 Fuit autem etiam per ciuitates non ignotas olim gens nostra & multe nationes ad quos transit eti-
 am zelum eius habuere. Quod manifestat Theophrastus in his quæ scripsit de legibus. Ait enim
 quia prohibent Tyriorum leges peregrino sacramento iurare. Inter sacramentum quibusdam ali-
 is etiam iusiurandum quod corbam appellatur enumerat: & apud nullum hoc inuenitur iuramen-
 tum: nisi apud Iudæos solos. Quod interpretatur ex hebraica lingua significat enim donum. Ve-
 rum neq̄ Herodotus Halicarnasseus nostram ignorauit gentem. Sed quodammodo eius meminisse
 cognoscitur. Decolchis enim referens in secundo libro sic dicit. Soli autem inter omnes Colchi &
 Aegyptii & Aethiopes uerenda ab initio circuncidunt: Phœnices uero & Syri in Palæstina qui con-
 fitentur hoc ab Aegyptiis didicisse. Syri autem qui circa Thermodontem & Parthenium fluuium
 commorantur & Astygitones a Cholchis dicuntur nuper didicisse. Hi nanque sunt inter homines
 soli qui circunciduntur: & isti sicut aegyptii facere uidentur. De Aegyptiis autem & Aethiopibus
 dicere non possum: utrum alteri ab alteris didicere. Dixit ergo Syros qui in Palæstina sunt circun-
 cidi. Omnium autem qui habitant Palæstinam soli iudæi circunciduntur. Quod de eis agno-
 scens: & Cyrillus antiquus poeta meminit hoc modo degente nostra dicens. Quia castrameta-
 ti sunt nostri maiores cum Xerxe persarum rege apud Hellada: & dinumerans uniuersas gentes: no-
 uissimam nostram posuit: ita dicens. Postremum uero transibat genus mirabile uisione: lin-
 guam quidem plenissimam ope proferentes. Habitantes autem in solis montibus: ubi palus am-
 plissima est. Iuuenes: capillis sub rotunditate detonsis super equos erectos habentes uultus: &
 quasi sumo siccatos. Palam ergo est sicut arbitror: quia nostri meminerit: eo q̄ & montes in no-
 stra regione sunt constituti in quibus habitamus. Et palus quæ dicitur Asphaltis idest bitumi-
 nalis. Hæc enim inter omnes palus in Syria latior atque maior est. Et Cyrillus quidem cum ita
 meminerit Iudæos scisse dignoscitur: quem quilibet legerint admirantur. Non calumnioli
 græcorum: sed sapientia summa conspicui. Clearchus enim Aristotelis discipulus: & ex Peripato phi-
 losopho: nullo secundus in primo libro de somno dicit Aristotelem doctorem suum de quodam

uiro Iudæo ita referre: & ipsi Aristoteli eundem sermonem ascribit. Quod ita conscriptum est. Sed alia quidem longum est dicere. Quæ non habere potuerant illius admiratione quadam atque philosophiam occidi opere præcium est referre. Et Hyperochides uenerantur inquit audire desideramus uniuersi. Porro secundum præcepta Aristotelis inquit rhetorica eius genus primitus transeamus ne reluctemur doctoribus præceptorum. Dic inquit Hyperochides ita si placet. Ille igitur genere quidem Iudæus erat ex inferiori Syria. Qui sunt ex propagine philosophorum indorum: uocantur ut aiunt philosophi. Apud indos Calani: apud Syros autem Iudæi nomen accipientes a loco. Locus enim ubi habitant appellatur Iuda. Nomen uero eorum ciuitatis ualde difficile est. Vocant enim eam nomine Hierosolymam. His igitur homo multos Hospitio respiciens: & de superioribus ad marina descendens gratissimus erat non solum eloquio: sed etiam animo. Et tunc nobis degentibus apud Asiam quum diuinus homo uenisset ad ea loca confabulari cœpit nobiscum: & cum aliis scolasticis eorum sapientiam tentans. Cunque multi eruditorum congregarentur tradebat potius aliquid. Habebat hæc ait Aristoteles apud Clearchum: & super hæc multam ac mirabilem continentiam. Iudæi uero in cibus & castitate narrant. Licet autem uolentibus hæc ex ipsis lectione cognoscere. Ego enim refugio plusquam decet inserere. Clearchus siquidem facta digressionem cum aliud propositum haberet nostri generis ita meminit. Hecateus autem abderita uir philosophus simul: & circa actiones industrius cum alexandro rege nutritus: & cum Ptolomæo Lagi comoratus non transitorie: sed de ipsis Iudæis conscripsit librum. Ex quo uolo capitulariter unum eorum quæ ab eo sunt dicta percurrere. Sed primitus tempus ostendam. Meminit enim belli quod circa Gaium ab Ptolomæo gestum est contra Demetrium quod utique contigit. undecimo quidem anno post mortem Alexandri Olympiade uero septima & decima atque centesima sicuti refert Castor: adiiciens ei hanc Olympiadem dicit: sub hac Ptolomæus Lagus uicit in Gazabello Demetrium antigoni qui uocabatur obseffor. Alexandrum uero profitentur uniuersi centesima & quartadecima olympiade fuisse defunctum. Palam ergo est: quia & secundum illud tempus: & sub alexandro genus florebat nostrum. dicit igitur Hecateus: quia post Gaii bellum Ptolomæus locorum quæ sunt circa Syriam dominus est effectus. Et multi hominum cognoscentes mansuetudinem & clementiam Ptolomæi cum eo proficisci ad Aegyptum & rebus communicare uoluerunt. Quorum unus inquit erat Ezechias pontifex Iudæorum: homo ætate quidam quasi sexaginta & sex annorum. Dignitate uero apud contribules maximus & animo sapientissimus: potentissimus ad dicendum & circa causas sicut nullus alter expertus. Dicit etiam omnes sacerdotes Iudæorum qui decadas accipiunt: & uniuersa in communi gubernant: circa mille & quingentos existere. Rursus autem prædicti uiri faciens mentionem inquit homo hunc honorem gerens & assuetus esse nobiscum: assumens aliquos suorum differentiam cunctam exposuit: & habitationem suam & conuersationem quam scriptam habebat pariter indicauit. deinde palam facit Hecateus quales circa leges existimus: & quia omnia sustinere: ne transcendamus eas eligimus: & hoc esse optimum iudicamus. Dicit igitur hæc & mala sæpius ab Astygitonibus audientes & omnes compulsionum uim passi: a Persicis regibus & Satrapis non possunt mente mutari. Sed cum magna exercitatione de his præcipue omnibus respondere parati sunt. Perhibet autem etiam indicia fortis animi circa leges non parua dicens alexandro quondam in Babylone constituto: & uolente Beli templum quod corruerat renouare: cunctisque militibus similiter stercora portare præcipiente solos Iudæos hoc facere non fuisse perpeffos: sed etiam multas sustinuisse plagas: & detrimenta pertulisse non modica: donec eis ignoscente rege securitas præberetur. Qui dum ad prouinciam inquit propriam reuersi fuissent: templa & altaria fabricata omnia destruxere. Et pro aliis quidem multa satrapæ exoluere. Pro aliis uero ueniam consecuti sunt ad ciuitatem: quoniam iustitia apud eos mirabilis est: & quia gens nostra fuit multorum hominum numero copiosa. Sed multa quidem millia nostrorum migrantes in Babyloniā per se primitus collocarunt. Non parua etiam morte Alexandri in Aegyptum & Phœnicem sunt translata: propter seditionem in Syriam factam: idem itaque uir & magnitudinem prouinciæ quam incolimus pulchritudinemque narrauit. Pene decies trecenta millia inquit integra terrarum optimarum uberrimæ ualde prouinciæ possidere noscuntur. Iudææ nanque huius est amplitudinis & quia etiam ciuitatem ipsam hierosolymorum spaciosam: & maximam olim inhabitamus: & uiuorum multitudinem copiosam: necnon & templi constructione idem ipse sic refert. Sunt autem Iudæorum in aliis quidem multæ munitiones per prouinciam atque uici. Vna uero ciuitas munitissima habens præcipue circuitum quinquaginta stadiorum in qua commorantur hominum circa centum & quinquaginta millia nomine Hierosolyma. Est autem in ipsa medietate ciuitatis lapidea quadriporticus centum per circuitum cubitorum habes etiam duplices ianuas. Quo ara est quadranguli figuratiōe composita ex lapidibus non

dolatis: sed collectis atq; iacentibus unum quoq; latus uiginti cubitorum latitudinem habens: altitudinem uero decem. Et circa eam maxima fabrica ubi altare est constitutum & candelabra utraque aurea duo: talentorum pondus habentia: & inextinguibile lumen noctibus & diebus. Simulachrum uero aut aliquod anathema ibi nequaquam est nec ulla plantatio. Nullus ibi ueluti lucus aut aliquid huiusmodi. Habitant autem in eo & noctibus & diebus sacerdotes quasdam purificationes agentes: & omnimode uinum non bibentes in templo. Super autem quia & cum Alexandri regis successoribus postea castrametati sunt. Testatur hoc modo dicens ea quæ cognouerit a uiro Iudæo in expeditione constituto. Cuius uerba hæc habentia declarantur. Ait enim. Me siquidem eunte ad mare rubrum una secutus est quidam cum aliis equestrum iudæorum nos deducentium nomine. Mossolamus uir efficax animo bellator super omnes arcarios: & indubitanter Græcos & barbaros ualde præcipuus. Is igitur homo properantibus multis pariter & quodam uate ab ipso augurium capiente & petente: ut cuncti starent. Interrogauit cur sustinerent omnes. Ostendente uero ei uate auem quem intuebatur atque dicente. Quali quidem expediret eis ut sustinerent omnes si staret auis. Si ergo surgens antea euolaret procederent. Si uero post tergum iret: recedere cunctos oportet. Rursum tacens arcumque trahens sagittas emisit: & auem percutiens interemit. Indignantibus uero uate: & quibusdam aliis & maledicentibus ei. Quid furit inquit mali dæmonii auem sumentes in manibus hæc enim suam salutem nesciens de nostro itinere nobis salubritatem potuit indicare. Si enim præscire futura ualisset: in hunc locum nequaquam uenisset: metuens ne sagitta a Mossolamo iudæo periret: sed & ad eius testimonia iam quidē quiescant. Facile nanque est uolentibus librum ipsum legere: & hæc apertius inuenire. Non uero me pigebit Agatharchidē introducere. Licet homo minime malus: & ei uisum est nobis detraxisse uideatur. Is enim narrans de Stratonice quemadmodum uenit quidem ex Syria de Macedonia ad uirum suum Demetrium derelinquens Seleuco autem uxorem eam ducere non uolente quæ illa sperabat. Exercitu eius in Babylonia posito circa Antiochiam bella mouit. Deinde quomodo reuersus est rex Antiochia capta in Seleucia Metilla fugiens: cum posset seipsam uelocius interimere somno prohibita ne faceret: capta atque defuncta est. Hæc ergo prædicens Agatharchides & derogans superstitione Stratonices utitur indicio generis nostri præscribens. Qui uocantur iudæi habitant omnium munitissimam ciuitatem quam uocare Hierosolymam prouinciales solent. Hi uacare consueti sunt septima die: & neq; arma portare in prædictis diebus: neq; terræ culturam continere: neq; alterius cuiuspiam curam habere patiuntur. Sed in templis extendentes manus adorare usq; ad uesperam soliti sunt. Ingreddente uero in ciuitatem Ptolomæo Lagi cum exercitu & multis hominibus dum custodire debuerint ciuitatem eis stultitiam obseruantibus prouincia quidem dominum suscepit amarissimum. Lex uero manifesta est unam naturam habere solennitatem: huiusmodi autē casus præter solos illos alios docuit uniuersos. Ut tunc ad somnia & opiniones quæ trahebantur de lege hic confugiant. Dum circa res necessarias ratio nihil ualet humana. Hoc quidem Agatharchidi uidetur esse ridiculum. Eis autem quæ hæc examinant integrius: apparet magnum: & præcipua laude dignissimum: si & saluti & patriæ quidam custodiam legum pietatemq; diuinam proponere concupiscant. Quia uero non ignorantes quidam conscriptorum gentem nostram: sed propter quasdam: aut alias causas non salubres memoriam nostri non reliquere. Hoc indicium me arbitror esse prædicturum. Hieronymus enim qui de successoribus conscripsit historiam: ipse quidē tempore quo Hecateus fuit: & amicus existens regis Antigoni Syriæ præsidebat. Verum & Hecateus quidem etiam librum conscripsit de nobis. Hieronymus autem nequaquam nostri in historia meminuit: licet pene in ipsis locis nutritus esset in tantum uoluntates hominum differebant. Alio nanq; placuit studium habere memoria dignum. Alium uero omnino circa ueritatem quædam passio cernitur obscurasse. Sufficiunt tamen ad comprobationem antiquitatis nostræ ægyptiorum & Chaldæorum atq; Phœnicum historia: & super illas Græcorum pariter conscriptiones. Adhuc enim super ea Theophilus & Theodorus & Mnaseas & aristophanes & Hermogenes & Euemerus & Cynon & Zopyrion & multi quidam alii simul. Non enim ego omnibus libris incubui: non trāsitorie nostri fecere mentionem. Plurimi nanque prædictorum uiroꝝ ueritatem quidem antiquarum causarum frustrati sunt. quia lectioni sacræ nostrorum non incubuere librorum. Communiter tamen de antiquitate testati sunt: pro qua nunc referre proposui Phalereus autem Demetrius & senior Philon & Eupolemus non multum ueritate frustrati sunt: quibus dari ueniam dignum est. Non enim inerat eis ut nostras litteras possent omni scrupulositate sequi. His ita dictis unum adhuc mihi capitulum est relictum ex his quæ in principio libri posui. Quatenus derogationes & maledicta: quibus utuntur quidam contra genus nostrum falsas ostendam & conscriptoribus eorum testibus utar quando conscribentes hæc contra semetipsos locuti sunt talia. Quia uero multis aliis hoc euenit propter quorundam uasaniam arbitror intelligere eos qui uoluerint historias ipsas percurrere. Quædam igitur gētium & gloriosissimæ ciuitatū sordare nobilitatē & cō-

uersationi detrudere tētauerē. Theopompus quidem Atheniensium Lacedæmoniorum uero Pylorates. His autem Tripodem perdurabilem conscribens. Non enim Theopompus hoc fecit sicuti quidam putant etiam Thebæorum momordit urbem. Multi uero necnon & Timeus in historiis de prædictis & de aliis blasphemauit. Et hoc præcipue faciunt quando gloriosissimi in aliqua parte calumniantur. Quidam propter inuidiam atq; maliuolentiam: alii uero propter uerbolam nouitatem memoria se dignos fieri iudicantes: & apud stultos quidem nequaquam hac spe fraudantur. Qui non salubre noscuntur habere iudicium: multas uero eorum miseras condemnabunt: Blasphemiarum uero in nos sæpe gestarum huiusmodi causa est. Volentes Aegyptii præstare aliquibus ueritatem corrumpere tentauerē. Et neque aduentum in ægyptum nostrorum progenitorum sicuti contigit sunt confessi. Nec rursus egressum cum ueritate dixerē: multasque causas odii ac inuidiæ pariter habuere. Principio quidem quia in eorum regione nostri progenitores potentes effecti sunt. Vnde regressi ad propria denuo fuere felices. Deinde horum aduersitas multas inter eos fecit inimicitias. In tantum differente nostra pietate extra solennitates illorum quantum dei natura animalibus irrationabilibus sine dubitatione distinguitur. Communis nanque apud illos ritus est alios arbitrari deos: seorsum non singuli solent diuersis ea maneribus honorare. Vani ac fatui omnes homines & ab initio uti de his malis opinionibus consueti. Et propterea nequaquam imitari nostram honestatem de diuina ratione potuere. Videntesque multos nostram zelari conuersationem inuidiam habuere: & ad tantam fatuitatem ac pusillanimitatem quidam eo perducti sunt: ut non eos pigeret: etiam contra antiquas suorum scriptiones aliqua dicere. Quod cum hoc faciunt sibi metipsis aduersus conscribere passionem cæcitate ignorauerē. In uno tamen & maximo uero uerbum meum statuam: quo usus sum ante paululum nostræ antiquitatis teste. Manethon itaque qui ægyptiacam historiam ex litteris sacris se interpretaturum pollicitus est prædicens nostros progenitores cum multis millibus in ægyptum aduenisse incolas subiugasse. Deinde ipse confessus est: quia posteriori tempore amittentes eam prouinciam quæ nunc iudæa uocatur obtinuisset: & ædificantes Hierosolymam: construxissent templum. Et usque ad hoc conscriptiones secutus est antiquorum. Deinde præbens sibi met potestatem cum utique uideatur scribere ea quæ in fabula sunt atque dicuntur: incredibilia uerba de iudæis inseruit: uolens permittere nobis plebem ægyptiorum leprosum aliorumque languentium. Quod sicut ait abhominabilem ex ægypto fugam dilapsi sunt. Amenophin etiam regem adiecit quod est falsitatis nomen. Et propterea tempus regni eius nequaquam diffinire præsumpsit cum aliorum regum omnes annos perfecte protulerit. Hinc itaque quasdam annecti fabulas pene oblitus: qui egressum pastorum ab Hierosolyma ante quingentos decem & octo annos factum esse protulerat. Themusis enim erat rex quando egressi sunt. Et ab hoc tempore regum qui postea fuere anni sunt. ccclxxxiii. usq; ad fratres nomine Sethonem & Hermetum: quorum Sethonem quidem Aegyptum: Hermetum uero Daneum denominatum: quem expellens inquit. Sethon regnauit annis quinquaginta & nouem. Et post hunc senior scilicet Tapsis annis sexaginta sex. Ante tantos igitur annos egressos ex Aegypto patres nostros confessus. Deinde Amenophin adiciens regem hunc confitetur: & deorum fuisse contemptorem sicut Osorem quendam priorum regum: & implese desiderium enim nominis sacerdotem. Idem Amenophin natum ex patre Papiro: qui uidebatur quasi diuina participari natura. Et secundum hæc sapientiam hanc habere præscientiam futurorum. Et dixisse regi hunc uniuocum enim: quia posset uidere deos: si prouinciam a leprosis & aliis maculatis hominibus purgare contenderet. In quo latatum regem omnes dicit corpore debiles ex Aegypto congregasse & fecisse multitudinem numero octuaginta milia. Eosq; ad sectiones lapidum in partem Nili orientalem misisse: ad hoc esse efficiendum. simul & alios Aegyptios quibus hoc erat iniunctum fuisse autem quosdam inter eos etiam rationabilium sacerdotum lepra perfos ait. Amenophin uero illum sapientem diuinumque uirum refert timuisse: & circa semetipsum: & apud regem deorum Vulcanum: ut aperte suaderet eis uim fieri: sed iecisse quoniam auxiliarentur quidam maculatis hominibus & Aegyptum obtinerent tredecim annis. Et hæc eum non quidam præsumpsisse regi dicere: sed ex his hominibus conscriptum reliquisse librum: & per semetipsum & apud regem: & propterea regem in anxietatem maximam peruenisse pro iudæis: his uerbis hæc refert. His itaque rogatus rex ut ad requiem & tutamen eorum secerneret ciuitatem Desertam urbem quæ tunc fuerat pastorum nomine Auarin præbuit eis. Est autem hæc ciuitas secundum theologiam antiquam ualde præcella. Porro illi in hanc ingressi: & locum hunc ad resultandum habentes. Opimum ducem sibi met quendam Heliopolitanorum pontificum Osaphipha constituere: & huic se obedire in omnibus iurauerunt: ut ille primum quidem eis legem posuit: ut neque deos adorarent: neque ab sacris animalibus quæ præcipue festiua apud Aegyptios erant: se penitus abstinerent: nullique copularentur nisi cum quibus iusiurandum habere uidebantur. Hæc autem sentiens: & alia plura maxime ægyptiorum cōsuetudinibus inimica præcepit multo ope muros ædificari ciuitatis: & ad bel-

Ia preparari contra Amenophin regem. Ipse uero assumens secum etiam alios sacerdotes & macu-
 latorum quosdam: misit legatos ad pastores qui uidebantur a Thethmuse rege depulsi: ad Hieroso-
 lymorum urbem causas suas & aliorum qui simul fuerant ex honorati: significans & poscens: ut pari-
 ter contra Aegyptum castrametarentur: promisitq; eos fore uenturos. Primum quidem in Auarin
 progenitorum suorum prouinciam: & necessaria populis abundantius exhibenda: pugnatos au-
 tem opportuno tempore: & prouinciam facillime subdituros. Illi uero laetitia cumulati omnes ala-
 criter usque ad ducenta millia uirorum pariter sunt aggressi: & non post multum ad Auarin usque
 uenere. Amenophis autem Aegyptiorum rex: dum illorum audisset inuasionem: non mediocriter
 uulneratus est. Dum recordaretur quod ei praedixerat amenophis Papii. Et primum quidem con-
 gregans Aegyptiacam plebem. Facto consilio cum principibus eorum animalia sacra: & quae praeci-
 pue a sacerdotibus honorabatur ante praemisit & sacerdotibus particulariter iassit: ut simulachra eo-
 rum caute caerent. Filium uero Sethonem qui etiam Rameffi a Rapso patris nomine uocabatur.
 Cum quinque esset annorum apud suum commendauit amicum. Ipse uero transiens cum aliis Aegy-
 ptiis usque ad trecenta milia uirorum bellatoribus uiris occurrens congressus non est: putans enim
 semetipsum contra deum pugnare. Post tergum reuersus uenit ad Memphin: & sumens Apin talia
 sacra mox in Aethiopiam cum uniuersis nauibus & multitudine uenit aegyptiorum. Per gratiam
 nanque erat ei subiectus aegyptiorum rex. q; suscipiens etiam populum uniuersum praebuit alimen-
 ta hominibus necessaria. quae prouincia ministrabat. Et ciuitates ac uicos tredecim quatenus eis qui
 fuerant deducti ad fines Aegyptios: & in aethiopia quidem haec gesta sunt. Solymita uero descen-
 dentes cum uiris pollutis aegyptiorum sic pessime hominibus usi sunt: ut eorum uictoria esset nimis
 pessima. His qui tunc eorum impietates inspiciebant: non solum etenim ciuitates & uicos concre-
 mauere sacrilegia facientes: & deorum idola deuasantes: sed etiam ipsa sacra animalia quae cole-
 bantur crudelissime discerpserunt. Perpetratores & occisores horum sacerdotes atque prophetas
 esse cogentes quos etiam expellebant nudos. Dicitur itaque quia conuersationes & leges eis com-
 posuit. Sacerdos quidam genere Heliopolitis nomine Orsaphas uocatus ex nomine Osireos he-
 liopolitani dei quod dum conuersus fuisset ad hoc genus mutauit nomen: & uocatus est Moyses.
 Quae uero aegyptii de Iudaeis proferunt haec sunt. Sed & multa breuitatis causa praetereo. Dicit
 autem rursus Manethon quia postea amenophis ex aegypto digressus est: cum magna uirtute simul
 & filius eius Ransis: & ipse habens magnum exercitum. Et congressi contra pastores atque pollu-
 tos uicerunt eos usque ad Syriae fines. Haec equidem & huiusmodi Manethon conscripsit. Quia
 uero anilia loquitur deliramenta atque mentitur: aperta ratione monstrabo illud primo distingu-
 ens quod postea alterna gratia referendum est. Is enim concessit nobis atque professus est eo quot
 ab initio non fuerint Aegyptii genere sed extrinsecus illuc aduenissent: & aegyptum obrinuis-
 sent: & ex ea rursus egressi sunt nostri progenitores: quia uero nobis postea permixti non sunt Aegyptii
 corpore debilitati: & quia ex his non fuit Moyses qui populum eduxit ex aegypto: sed ante mul-
 tas generationes extitit per ea quae ipse dixit conabor ostendere. Primam itaque causam posuit fi-
 gmenti risibilem. Rex enim inquit Amenophis concupiuit uidere deos: quos putas siquidem quia
 apud eos solennes erant: Bouem & Hyrcum & Crocodilos & Canicapatos uolebat aspicere. Caele-
 stem autem quomodo poterat: & cur hoc habuit desiderium. quia utique & prior enim rex alter
 hos uiderat. Ab illo ergo audiens quales essent & quemadmodum eos uidisset: noua nequaquam
 agebat arte: sed forte sapiens erat ille uates: per quem haec rex posse agere confidebat: quod si ita fu-
 isset: quomodo impossibilitatis concupiscentiam non praesciuit: non euenit quod uoluit. Proinde
 quam rationem habere potuit: ut propter semimembrios aut leprosos ei inuisibiles essent. Dii ira-
 scuntur enim propter impietates: non propter corporum diminutiones. Deinde tam multa mi-
 lia leproforum & male habentium una pene hora quomodo fuit possibile congregari: aut quomo-
 do rex non obediuit uati. Ille nanque praecipit debiles Aegyptios exilio deportari. Hic autem eos
 ad sectiones lapidum destinauit tanquam operariis indigens: & non purgare prouinciam uolens.
 Ait autem eo q; uates qui dum semetipsum peremerit prauidens eorum iram & quae erant in Aegy-
 pro futura: & conscriptum librum regi reliquit. Proinde ab initio uates etiam suum interitum non
 praesciuit: quomodo nunc repente regi contradixit uolenti uidere deos quam quot se ipse perimere
 festinabat. Quod uero inter omnia est stultius uideamus. Audiens enim haec inquit: & de futuris
 iam metuens. Debiles illos ex quibus Aegyptum purgare debuerat: neque tunc de prouincia protu-
 lit: sed rogantibus eis sicut ait: ciuitatem dedit dudum a pastoribus habitam quae uocabatur Aua-
 ris. Ad quam congregati principem inquit legere ex sacerdotibus Heliopolitanis qui eis exposu-
 it: ut neque deos adorarent. Neque ab Aegyptiacae festiuitatis animalibus abstinerent: sed om-
 nia perimerent atq; consumerent: nulli penitus miscerentur: nisi cum quibus coniurati esse uideban-
 tur: & iureiurando multitudinem obligatam: quatenus in eis legibus perdurarent. Auarin ciuita-
 tem munitam contra regem dicit eos bella sampsisse. Adiecit aut quia misit Hierosolymam rogans
 illos pro auxiliis exhibendis: & daturum Auarin compromittens quae foret ex Hierosolymis egre-

dientibus exire maiorum: & ex qua procedens omnem aegyptum obtinerent. Deinde subiungit illos quidem uenisse cum ducentis milibus armatorum. Regem uero Amenophin Aegyptiorum cum non cessaret repugnandum deo: mox ad Aethiopiam refugisse & Apin cum aliis factis animalibus deuexisset. Hierosolymis uero inuasionem facta & ciuitates depopulatas: & templa concremasset: & equestres peremisse refert. & nulla iniquitate aut opere iniquitatis abstinuisset. Quod uero conuersionem & leges eis exhibuit. Sacerdos inquit erat genere Hieropolitis nomine Arsiphas uocatus ab appellatione Osireos Heliopolitani dei. & mutato nomine dictus postea Moyses Tertiodecimo uero inquit anno Amenophin postquam regno pulsus est ex aethiopia profectum cum multis milibus dicit: & congressum contra pastores atque pollutos habita conflictione uicisse. Et multos interficientem usque ad fines Syriae persecutum. In his iterum non intellexit si uerisimilitudine se metiri leprosum: nanque & cum eis ait multitudo collecta debiliam. Licet primitus irascerentur regi circa se utique talia facienti secundum praemonitionem uatis. Tamen cum a sectione lapidum sunt egressi: & prouinciam percepere omnes circa eum mitiores effecti credendi sunt. Porro si adhuc & illum odio habebant seorsum magis insidiari potuissent non circa omnes bella committere cum scilicet plurimi existentes multorum illic cognationes haberent. Proinde etiam si contra homines pugnare decreuere: non tamen contra deos impietatem gerere praesumebant: nec contraria suis aegre legibus in quibus inscripti esse noscuntur. Oportet itaque nos Manethoni gratias agere: quoniam huius iniquitatis principes dicit. Non eos qui ex Hierosolyma sunt egressi: sed illos ipsos Aegyptios esse probat & maxime sacerdotes atque iusiurandi uinculum illorum multitudine conuenisse. Illud autem quomodo non irrationabile est. Nec pericula belli participatus est: sed misere maculatos ad Hierosolymam: & ab eis solatia poscerent: maxima stultitia non illorum: sed haec fingentis ostenditur. Iste nanque etiam nomen positum ciuitati.

id est a templorum spoliatione praesumpsit edicere. Et hoc postea fuisse mutatum. Miranda res: quia posteris quidem turpe fuit tale nomen & otiosum. Ipsi uero qui fundauere urbem ornare semetipsos etiam uocabulo credidere. Hic autem fortissimus uir multa detractiois imperitia non intellexit quia Hierosolymi non idem uoce Iudaica quod Graeca significat. Quid ergo amplius quilibet dicere contra mendacium tam imprudenter expositum. Sed quoniam congruam iam magnitudinem suscepit hic liber: aliud faciens principium: caetera praesentis operis explanare tentabo.

Phlauri Iosephi de Antiquitate Iudaeorum
ad Epaphroditum. LIBER. II.

Riori quidem uolumine clarissime mihi Epaphroditum de antiquitate nostra monstravi Phoenicum & Chaldaeorum Aegyptiorumque litteris satisfaciens ueritati: multosque Graecorum conscriptores adduces. & meam e diuerso disputationem aduersus Manethonem & Chæremone & alios quosdam exhibui. Nunc autem inchoabo reliquos arguere: qui contra nos aliqua conscripserunt. Impulsus enim sum contra Appionem responderi grammaticum si tum assumi hoc oportet officium. Horum igitur quae ab eo conscripta sunt: alia quidem similia sunt dictis aliorum: alia ualde frigida. Plurima uero quandam tantum modo detractioem habentia: & multam. ut ita dixerim. ineruditi probationem tanquam ab homine composita & moribus praua & totius uitae suae temporibus importuna. Quia uero multi hominum propter stultitiam suam his potius sermonibus capiuntur: quam illis quae multo studio conscribuntur: & derogationibus quidem gaudent: praconiis uero mordentur: nihil horum nouit indoctus. Illud quoque quod feminari dicit: quo cum iudaei essent: Alexandrini uocati sunt similis inscientiae esse. Omnes etenim: qui ad coloniam aliquam deuocantur: & plurimum alterutris genere differunt: ab aedificatoribus appellationem accipiunt. Et quid opus est de aliis dicere: nostrorum enim ipsorum hi: qui Antiochiam inhabitant Antiocheni nominantur. Ius enim ciuium eis dedit conditor Seleucus. Similiter & qui in Epheso commorantur in Licaonia cum ciuibus exinde natis uniuoci sunt. Haec praesentibus regni eis per tempora successoribus. Romanorum uero clementia cunctis non paruulum donum appellationis suae concessit. Non solum uiris singulis: sed etiam maximis gentibus in communi. Hiberi denique antiqui & Tyrrheni & Sabini & Romani uocantur. Si uero hunc modum aufert communis ciuitatis Appion quiescat dicens semetipsum Alexandrinum. Natus enim in profundissima aegypto quomodo erat Alexandrinus iure ciuilitatis sicut ipse in nobis dicit ablato: cum solis Aegyptiis nunc orbis domini Romani participari cuiuslibet ciuitatis interdixisse uideant. Hic autem ita robu